

Preek 1 advent 2016

Gisteren startte de advent, voor de kerk het begin van een nieuw jaar. Buiten het kerkgebouw was daar niet veel van te merken: Geen vuurwerk, geen speciaal TV programma, geen uitgebreid maal en we zijn – tenzij we op een feest zaten- niet opgebleven. Alleen werd in media even verwezen naar de nieuwe tekst van het onze vader die met de advent zou starten maar waar er meer vragen gesteld worden dan aanmoedigen.. van theologische aard – te weinig tijd om hierover uit te wijden, en vooral van praktische aard.

Het kerkelijk jaar start ook niet met een feest (burgerlijk wel nieuwjaar feest) maar met een voorbereiding. Men zegt dat men er moet naar uitkijken, beter nog het verwachten - en dit jaar omdat kerstmis op een zondag valt duurt de advent vier volle weken. Volgend jaar drie weken

Nu kan je kunnen zeggen het **verwachten** zit ons in het bloed.

Wij zijn allemaal het product van minimum negen maanden verwachting. In deze maanden werd onze naam bedacht, uitgesproken (binnenkamers niet naar de buitenwereld) ; de kinderkamer in orde gebracht, onze eerste uitzet klaar gemaakt. Onze ouders droomden van een sportman, een geleerde, en zeker een gezond kind. De jonge moeders doen prenatale oefeningen.. alles moet optimaal zijn. En grootouders zijn niet minder in verwachting. En als het kind er is blijven veel verwachtingen, op zijn/haar eerste lach, zijn/haar eerste stappen, zijn/haar eerste woorden..

Verwachten heeft een dubbele inhoud: blijdschap of angst of vaak de twee.

We verwachten blij een brief, liefst toch geen van de belastingen, we verwachten een email met ene blijde aankondiging maar liefst geen overlijden. we wachten op een medische diagnose hopelijk geen slechte

Soms kan verwachten ook wel een negatieve klank hebben... het gaat slecht op ons werk en we verwachten, we spreken zelfs van vrezende dat wij onze job gaan kwijt raken....

Bij grote menselijke gebeurtenissen krijgen we meestal beide kleurtinten : we kunnen waken bij een stervende... een daad van dankbaarheid en angst, we kunnen de slaap niet vatten als een van onze kinderen met de auto of brommer weg is en later thuis komt dan verwacht.. een daad van ouderliefde en schrik voor het moordend verkeer. Ook veel verwachtingen naar school .. zal de kleuter graag gaan, zal het kind meekunnen in eerste leerjaar, eerste jaar middelbaar, eerste jaar hoger?? Waakzaamheid scherpt onze energie, laat ons dromen! Het zou triestig zijn als er geen verwachtingen zouden zijn. Ik hoop dat betogers van de sociale en culturele sector toch nog hopen dat er iets van hun eisen zal ingewilligd worden.

Maar wat doen wij met die woorden in verband met Kerstmis... Wachten op dit feest doen we eigenlijk niet tenzij misschien als kind want het is ook in onze streken voor al het feest van de kerstman geworden, en die brengt cadeautjes.

en wellicht is de bijbelse spreuk "wordt als een kind" nooit plezieriger als in deze periode want zeker op kerstmis krijgen ook de volwassenen graag geschenken. dit alles is prachtig als ... ja op voorwaarde

dat de geschenken vooral een echt symbool zijn dat de medemens, onze kinderen onze ouders, onze familie, onze vrienden eigenlijk zelf het mooiste geschenk zijn en misschien nog juister het leven zelf een geschenk is. En het is niet omdat mensen geschenken geven dat dit waar is.

Ik hoor bv soms vrouwen zeggen mijn man verwent mij met allerlei dure geschenken maar echte liefde ken ik weinig, zijn carrière telt.

We zien soms dat ouders die jammer genoeg niet bij elkaar zijn kunnen blijven de liefde van hun kinderen proberen te kopen door allerlei geschenken of uitstapjes enz.. terwijl kinderen in bepaalde gevallen eigenlijk liever niet moeten kiezen tussen een vader en een moeder.. ze hebben ze alle twee gekregen om niets, terwijl een vader kan zeggen mijn vrouw heeft mij een kind geschonken en eigenlijk ook omgekeerd.

Vandaag zou ik bij het begin van de advent dan een oproep willen doen laten we misschien ons ook voorbereiden om elkaar, om het leven zelf steeds opnieuw als een geschenk te zien. Dan raken de geschenken ons hart, zijn ze meer dan gekochte cadeaus maar beleefde

En hoe zouden wij waakzaam kunnen zijn voor kerstmis... Het is waakzaam zijn voor een geboorte die 2000 jaar geleden plaats vond...

Hier zit misschien ons grootste tekort... Met kerstmis vieren wij meer dan zo maar een geboorte...

Wij vieren dat God in die tijd in Jezus wilde geboren worden... dat hij vandaag in ons wil geboren worden. Dat hij in ons leven een rol wil spelen...

Mmaar we weten dat God geen andere handen heeft dan onze handen, geen andere voeten dan onze voeten. Jezus had zorg en aandacht voor kleinen, armen. Daarom is het heel goed dat welzijnszorg er is.. of moet ik nu zeggen samen tegen armoede . Ja er zijn er jammer genoeg mensen in armoede...

soms door geboorte met kans op vicieuze cirkel

soms door gebeurtenissen : scheiding faillissement, werk verliezen
overdadig leven, drankmisbruik..

het zijn niet altijd heiligen maar wij ook niet..

maar door allerlei politieke beslissingen zullen er nog bijkomen duurdere elektriciteit, water..

in de weken die komen zullen wij hier aandacht aan geven.

kans om voor hen op te komen

en het kan: vandaag doen gelukkig veel mensen mee aan de actie rode neuzen. om aandacht en zeker geen veroordeling voor mensen met psychische problemen. Dank u

John Dekimpe 27 november 2016